

Duften af gamle bøger ...

En sognepræsts brug af stiftsbiblioteket

Af Jes Nysten

Vi ved alle, at gode minder ofte fremkaldes af dufte. Vigtige personer eller særlige episoder fra ens liv dukker frem af erindringer, når vi bliver ramt af en pludselig genkendelig duft.

For mig hænger dufte og bøger sammen. Denne helt særlige - næsten berusende - fornøjelse det er at gå rundt blandt gamle slidte bøger og bogstavelig talt indånde duften. Men duften af hvad?

Ja, duften af hårdt slid. Duften af lange søvnløse nætters tankearbejde. Duften af stærk kaffe og vandle cigarer. Men også duften af liv, begejstring og håbefuldt morgenluft.

Denne særlige "bog-duft" har altid være inspirerende for mig. Netop fordi den er i stand til at gøre disse bøger til mere end blot hylstre omkring abstrakte tanker - bøgerne bliver til konkrete beviser på levet liv.

Stiftsbiblioteket er en af de få oaser, der er tilbage, hvor jeg fornemmer denne særlige rus.

Til daglig sidder jeg med min MacBook og skriver, læser diverse e-books, kan slå stort set alt op på Google. Jeg kan på min iPhone gå ind på Det kongelige Biblioteks særlige hjemmeside og nærlæse Søren Kirkegaards skrifter - og fortabe mig i hans mange interessante noter og rettelser.

MEN: det er på denne distancerede, ukonkrete måde.

Til gengæld er det helt anderledes at stå nede på Stiftsbiblioteket med et bind af den gamle Weimar-udgave af Luthers skrifter. Duften, tyngden og så den fornemmelse af de mange hænder, der har bladret i den, læst den, ladet sig inspirere af den. Man føler bogstavelig talt et fælleskab med den lange række af mennesker, der - som en selv - er dybt afhængig af den mands revolutionerende tanker og skrifter.

Eller at stå nede på Stiftsbiblioteket foran Grundtvigs skrifter og undre sig. Undre sig over den mængde af smukt indbundne skrifter fyldt med hans snørklede tanker. Hvordan har den mand kunnet nå at skrive al dette? Hvornår har han haft tid til at sove og spise? Han må have skrevet hele tiden! Når man læser ham, kan man da også have på fornemmelsen, at han ikke altid tænkte før han skrev - han skrev, mens han tænkte, eller måske bedre: han tænkte mens han skrev!!

Jes Nysten.

Stiftsbiblioteket er således ikke blot et sted, hvor man kan få direkte adgang til de store tanker i de smukke gamle, stærkt duftende bøger, men det er også et inspirerende sted at komme. Fordi det fastholder os på det simple - men ofte glemte - faktum, at vor egen tids tanker og skrifter ville være umulige uden alle disse opbevarede bøger.